

[Mølgaard]

man kunne måske endog sige direkte kølige over for firepartiforligets eller den socialdemokratiske regerings strammingsforslag vedrørende arbejdsløshedsunderstøttelsen. Vi afviser for så vidt ikke, at der på enkelte områder kunne være rimelighed i at foretage en vis stramning, hvis det skabte en større lighed og lige ret for forskellige borgergrupper. Men det er vores bestemte opfattelse, at det i det væsentlige ikke er det, der er tale om med de ændringer, regeringen her har foreslået. Vi finder, at disse stramninger rummer en god portion vilkårligheder, og dem vender vi os naturligvis imod.

Der er fremsat ændringsforslag fra forskellige side, som efter vor opfattelse vil forbedre lovforslaget en smule, og i det omfang, hvori det er vort indtryk, vil vi naturligvis støtte disse ændringsforslag. Uden at remse samtlige ændringsforslag og vor stilling til dem op skal jeg fremdrage nogle af de væsentlige problemstillinger.

For så vidt angår arbejdsformidlingens udgifter anerkender retsforbundet det princip, som et ændringsforslag slår til lyd for, nemlig at det må være statens udgifter.

Vi vil støtte den lige adgang til dagpenge-systemet straks, også for nyuddannede i videste forstand, idet vi ellers nok synes, at privilegiet falder lidt for vilkårligt.

Vi vil også støtte bestræbelsen for at fastholde alene et halvt års og ikke et helt års medlemskab som forudsætningen for at kunne oppebære understøttelse.

Vi er tilhængere af relativt hyppige reguleringer af satserne og finder, at konkret er det værd at holde fast på den nuværende regulering i overensstemmelse med lønudviklingen – i øvrigt hvert halve år og ikke kun én gang om året, som et ændringsforslag lægger op til. Det ville jo automatisk indebære, at man i løbet af året gav en forskellig procentdel som understøttelse eller erstatning til den, der er ramt af arbejdsløshed, hvilket vi ikke ser nogen som helst principiel begrundelse for – i hvert fald ikke en rigtig begrundelse for.

26 ugers reglens afskaffelse i den nuværende situation, hvor det decideret er sådan, at arbejdsløsheden har et betydeligt omfang, kan vi godt tilslutte os, idet vi dog samtidig vil bemærke, at vi til gengæld ønsker vægringsbestemmelserne administreret relativt stramt.

Feriesystemet for arbejdsløshedsunderstøttelsesmodtagere finder vi ret så kinesisk og ufornuftigt, hvorfor vi vil støtte ændringsforslaget på det punkt.

Vi vil støtte bestræbelserne for, at sanktionerne over for arbejdsgivere, der lukker omkring juletid eller højtider i øvrigt, ikke kommer til at hindre løsarbejderbeskæftigelse.

Vi er i øvrigt tilhængere af, at der ikke sker en retsfortabelse inden for dette område, hvis indsigelser ikke er gjort inden 4 uger efter episoden, og støtter de to ændringsforslag, der er fremsat på det område, ligesom vi støtter ændringsforslaget om at hindre lovgivning med tilbagevirkende kraft.

For retsforbundet er det væsentligt at holde fast på, at arbejdsløsheden er en uheldig følge af en forkert økonomisk politik, en forkert valutapolitik, en forkert regeringspolitik i det hele taget, men ikke en følge af arbejdsløshedsunderstøttelsessystemet som sådant. Den store omkostning til arbejdsløshedsunderstøttelsen er ikke en følge af, at der i et væsentligt omfang er arbejdsvægring fra arbejdstagerside. Der er et væsentligt problem med overhovedet at anvise konkret beskæftigelse til de pågældende.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige folketingets arbejdsmarkedsudvalg tak for det arbejde, man har udført med lovforslaget. Jeg synes, der er gjort et virkelig godt stykke arbejde.

Jeg vil navnlig gerne fremhæve et enkelt punkt, som spillede en meget stor rolle ved førstebehandlingen, men som ikke er indgået i – så vidt jeg hørte i hvert fald – nogen af ordførernes indlæg her ved andenbehandlingen. Det er spørgsmålet om de værnepligtige. Udvalgets undersøgelser sammen med os og forsvarsministeriet har vist, at det problem, der kan være omkring de værnepligtige, vedrører en meget lille gruppe, men fordi gruppen er lille, er der ingen grund til at se væk fra dens problemer. Jeg har derfor givet arbejdsmarkedsudvalget det løfte, som jeg gerne vil gentage her i folketingssalen, at arbejdsformidlingen vil støtte og udfolde særlige anstrengelser over for den gruppe af værnepligtige, der er arbejdssøgende efter hjemsendelsen, og som ikke har haft mulighed for at indmelde sig i en arbejdsløshedskasse, før de indkaldtes. Jeg mener, vi skylder de vær-